

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Mars 1885, kl. 2 e. m.

Memorial, med anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut rörande åtskilliga till regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel hörande frågor.

(2:a U. A.)

Sedan Stats-Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut med anledning af Utskottets Utlåtande N:o 12 a angående regleringen af utgifterna under riksstatens *sjette* hufvudtitel, får Utskottet här afgifva de yttranden, hvartill nämnda beslut funnits föranleda.

1:o.

Kongl. Maj:t hade föreslagit, att Riksdagen måtte, med de i statsrådsprotokollet föreslagna villkor och förbehåll i afseende å *lönereglering för bergmästarne*, godkänna det i samma protokoll intagna förslag till ny stat för dem; samt till följd häraf medgifva, att det under *sjette* hufvudtiteln uppförda ordinare anslag »Kommerskollegium», deri anslaget till bergsstaten inginge, höjdes med 8,100 kronor, eller från 76,400 kronor till 84,500 kronor.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna lönestaten var af följande innehåll:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
1 bergmästare.....	2,500	1,500	4,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
3 d:o	7,500	4,500	12,000	
1 d:o med boställe	2,000	1,500	3,500	
1 d:o „ „	1,500	1,500	3,000	
Summa kronor	—	—	22,500	

Och hade följande villkor och förbehåll blifvit af Kongl. Maj:t föreslagna:

att bergmästare skulle vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden eller förändring i tjänstgöringsområde, som kunde varda föreskrifven;

att med bergmästareembetet icke finge förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstebefattning med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen inom distriktet; dock att bergmästare, som vid nya löneregleringens inträdande redan innehade annan tjänst, finge densamma bibehålla så länge den icke vore för tjänstgöringen inom bergmästaredistriktet hinderlig;

att tjänstgöringspenningar finge uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort, men skulle för den tid, han varit från tjänstgöring befriad, utgå till den som tjensten förrättat;

att den, som af sjukdom hindrades att förrätta sin tjänst, egde uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfinge ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kunde förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjänstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordrades eller eljest pröfvades skäligt;

att tidpunkterna för den bergmästare medgifna förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjensten måtte bestämmas att inträda: första förhöjningen efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst, och andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen anginge, att den högre aflöningen ej finge tillträdas

förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjänste-aldern blifvit uppnådd; börande bergmästare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit från det han på grund af förordnande enligt nådiga brevet den 8 Februari 1878 tillträdte bergmästarebefattning; samt

att bergmästare skulle, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvades kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kunde finnas villig att i samma tjänst kvarstå.

Derjemte hade Kongl. Maj:t ansett, att såsom vilkor för att nuvarande bergmästaren i vestra distriktet skulle ega åtnjuta den nu föreslagna högre aflöningen borde stadgas, att från lönen 500 kronor årligen skulle afdragas, såsom motsvarande den beräknade afkastningen af den åt honom upplåtne kronojorden.

Med anledning häraf hade Utskottet i *punkten 3:o* föreslagit:

i *mom. B.*

att Riksdagen måtte fastställa följande lönestat för bergmästarne i riket att tillämpas från och med år 1886, nemligen:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
1 bergmästare	2,500: —	1,500: —	4,000: —	kronor.
3 dito	7,500: —	4,500: —	12,000: —	„
1 dito med boställe	1,000: —	1,500: —	3,500: —	„
1 dito „ „	1,500: —	1,500: —	3,000: —	„

jemte två ålderstillägg å lönen å 500 kronor hvardera, att utgå, det första efter 5 års och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring;

i *mom. C.*

att Riksdagen måtte bestämma nedan intagna vilkor för åtnjutande af den nya aflöningen:

a) att bergmästare skulle vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden eller förändring i tjenstgöringsområde, som kunde varda föreskrifven;

b) att med bergmästareembetet icke finge förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstbefattning med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen inom distriktet; dock att bergmästare, som vid nya löne-regleringens inträdande redan innehade annan tjenst, finge densamma

bibehålla så länge den icke vore för tjenstgöringen inom bergmästaredistriktet hinderlig;

c) att tjenstgöringspenningar finge uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort, men skulle för den tid, han varit från tjenstgöring befriad, utgå till den som tjensten förrättat;

d) att den, som af sjukdom hindrades att förrätta sin tjenst, egde uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfinge ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kunde förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjenstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordrades eller eljest pröfvades skäligt;

e) att tidpunkterna för den bergmästare medgifna förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjensten måtte bestämmas att inträda: första förhöjningen efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjenst, och andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen anginge, att den högre aflöningen ej finge tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd; börande bergmästare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning flutit från det han på grund af förordnande enligt nådiga brefvet den 8 Februari 1878 tillträdt bergmästarebefattning;

f) att bergmästare skulle, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjenstår, vara förpligtad att, mot erhållande af pension å allmänna indragningsstaten till belopp motsvarande full lön 2,500 kronor jemte intjenade ålderstillägg, från tjensten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvades kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kunde finnas villig att i samma tjenst kvarstå; och

g) att nuvarande bergmästaren i 5:te eller vestra distriktet skulle för åtnjutande af den nya aflöningen vidkännas årligt afdrag å lönen af 700 kronor, motsvarande den beräknade afkastningen af den åt honom upplåtna kronojorden, hvilken efter hans afgång från tjensten skulle till statsverket indragas;

samt i mom. D.

att, i händelse af bifall härtill, Riksdagen måtte medgifva, att det å sjette hufvudtiteln uppförda ordinarie anslaget till »Kommerskollegium», hvari anslaget till bergsstaten inginge, höjdes med 8,100 kronor, eller från 76,400 kronor till 84,500 kronor.

Första Kammaren har vid *mom. B.* bifallit ett yrkande af följande lydelse: att Riksdagen måtte fastställa följande lönestat för bergmästarne i riket, att tillämpas från och med år 1886, nemligen:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
1 bergmästare	2,500: —	1,500: —	4,000: — kr.
5 dito	12,500: —	7,500: —	20,000: — „

jemte två ålderstillägg å lönen å 500 kronor hvarterdera, att utgå, det första efter 5 års, och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring.

Vidare har *Första Kammaren* bifallit *mom. C* och *D* af Utskottets hemställan, det senare momentet med den ändring att beloppet 8,100 kronor höjts till 9,600 kronor, och att slutsumman 84,500 kronor utbyttts mot 86,000 kronor.

Andra Kammaren deremot har bifallit det förslag till beslut i förevarande hänseenden, som framstälts uti den af Herrar *S. Nilsson* i Efveröd, *N. Petersson* i Runtorp m. fl. afgifna, vid punkten fogade reservation.

I denna reservation hade yrkats:

vid *mom. B.*

att Riksdagen måtte fastställa följande lönestat för bergmästarne i riket, att tillämpas från och med år 1886, nemligen:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
1 bergmästare	2,400: —	1,000: —	3,400: — kr.
3 d:o	7,200: —	3,000: —	10,200: — „
1 d:o med boställe	1,400: —	1,000: —	2,400: — „
1 d:o „ „	1,900: —	1,000: —	2,900: — „

jemte två ålderstillägg å lönen å 500 kronor hvarterdera, att utgå, det första efter 5 års och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring;

vid *mom. C.*

att Riksdagen måtte bestämma nedan intagna villkor för åtnjutande af den nya aflöningen:

a) att bergmästare skulle vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden eller förändring i tjenstgöringsområde, som kunde varda föreskrifven;

b) att med bergmästarembetet icke finge förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjänstebefattning med mindre den funnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen inom distriktet; dock att bergmästare, som vid nya löneregleringens inträdande redan innehade annan tjänst, finge densamma bibehålla så länge den icke vore för tjänstgöringen inom bergmästaredistriktet hinderlig;

c) att tjänstgöringspenningar finge uppbäras endast för den tid, tjänstens innehafvare verkligen tjänstgjort, men skulle för den tid, han varit från tjänstgöring befriad, utgå till den som tjänsten förrättat;

d) att den, som af sjukdom hindrades att förrätta sin tjänst, egde uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfinge ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kunde förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjänstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordrades eller eljest pröfvades skäligt;

e) att tidpunkterna för den bergmästare medgifna förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänsten måtte bestämmas att inträda: första förhöjningen efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst, och andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen anginge, att den högre aflöningen ej finge tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjänstealdern blifvit uppnådd; börande bergmästare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit från det han på grund af förordnande enligt nådiga brefvet den 8 Februari 1878 tillträdt bergmästarebefattning;

f) att bergmästare skulle, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att, mot erhållande af pension å allmänna indragningsstaten till belopp motsvarande full lön 2,400 kronor jemte intjenade ålderstillägg, från tjänsten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvades kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kunde finnas villig att i samma tjänst kvarstå; samt

g) att nuvarande bergmästaren i 5:te eller vestra distriktet skulle för åtnjutande af den nya aflöningen vidkännas årligt afdrag å lönen af 700 kronor, motsvarande den beräknade afkastningen af den åt honom upplåtne kronojorden, hvilken efter hans afgång från tjänsten skulle till statsverket indragas;

samt vid *mom. D.*

att, i händelse af bifall härtill, Riksdagen måtte medgifva, att det å sjetta hufvudtiteln uppförda ordinarie anslaget till »Kommerskollegium», hvari anslaget till bergsstaten inginge, höjdes med 4,500 kronor, eller från 76,400 kronor till 80,900 kronor.

Med anledning häraf föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Riksdagen
dels fastställer följande lönestat för bergmästarne i riket att tillämpas från och med år 1886, nemligen:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa
1 bergmästare	2,500: —	1,500: —	4,000: — kronor
5 d:o	12,500: —	7,500: —	20,000: — „

jemte två ålderstillägg å lönen å 500 kronor hvardera, att utgå, det första efter 5 års och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring;
dels bestämmer nedan intagna vilkor för åtnjutande af den nya aflöningen:

a) att bergmästare skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden eller förändring i tjenstgöringsområde, som kan varda föreskrifven;

b) att med bergmästarembetet icke må förenas annan tjenst å rikets, riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstebefattning med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen inom distriktet; dock att bergmästare, som vid nya löne-regleringens inträdande redan innehar annan tjenst, må densamma bibehålla så länge den icke är för tjenstgöringen inom bergmästaredistriktet hinderlig;

c) att tjenstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort, men skola för den tid, han varit från tjenstgöring befriad, utgå till den som tjensten förrättat;

d) att den, som af sjukdom hindras att förrätta sin tjenst, eger uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjenstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordras eller eljest prövas skäligt;

e) att tidpunkterna för den bergmästare medgifva förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjensten bestämmas att

inträda: första förhöjningen efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst, och andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen angår, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande bergmästare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit från det han på grund af förordnande enligt nådiga brefvet den 8 Februari 1878 tillträdte bergmästarebefattning;

f) att bergmästare skall, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjänstår, vara förpligtad att, mot erhållande af pension å allmänna indragningsstaten till belopp motsvarande full lön 2,500 kronor jemte intjenade ålderstillägg, från tjänsten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade prövas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i samma tjänst kvarstå; och

g) att nuvarande bergmästaren i 5:te eller vestra distriktet skall för åtnjutande af den nya aflöningen vidkännas årligt afdrag å lönen af 700 kronor, motsvarande den beräknade afkastningen af den åt honom upplåtne kronojorden, hvilken efter hans afgang från tjänsten skall till statsverket indragas;

och *dels* bifaller Utskottets i *nom. D.* framställda förslag med den ändring, att beloppet 8,100 kronor höjes till 9,600 kronor och att slutsumman 84,500 kronor utbytes mot 86,000 kronor; röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen

dels fastställt följande lönestat för bergmästarne i riket, att tillämpas från och med år 1886, nemligen:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
1 bergmästare	2,400: —	1,000: —	3,400: —	kronor
3 d:o	7,200: —	3,000: —	10,200: —	„
1 d:o med boställe ...	1,400: —	1,000: —	2,400: —	„
1 d:o „ „ ...	1,900: —	1,000: —	2,900: —	„

jemte två ålderstillägg å lönen å 500 kronor hvarterda, att utgå, det första efter 5 års och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring; dels bestämt nedan intagna vilkor för åtnjutande af den nya aflöningen:

a) att bergmästare skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden eller förändring i tjenstgöringsområde, som kan varda föreskrifven;

b) att med bergmästareembetet icke må förenas annan tjenst å rikets, riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstebefattning med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen inom distriktet; dock att bergmästare, som vid nya löneregleringens inträdande redan innehar annan tjenst, må densamma bibehålla så länge den icke är för tjenstgöringen inom bergmästaredistriktet hinderlig;

c) att tjenstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort, men skola för den tid, han varit från tjenstgöring befriad, utgå till den som tjensten förrättat;

d) att den, som af sjukdom hindras att förrätta sin tjenst, eger uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjenstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordras eller eljest prövas skäligt;

e) att tidpunkterna för den bergmästare medgifna förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjensten bestämmas att inträda: första förhöjningen efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjenst, och andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen angår, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd; börande bergmästare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit från det han på grund af förordnande enligt nådiga brefvet den 8 Februari 1878 tillträdte bergmästarebefattning;

f) att bergmästare skall, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjenstår, vara förpligtad att, mot erhållande af pension å allmänna indragningsstaten till belopp motsvarande full lön 2,400 kronor jemte intjenade ålderstillägg, från tjensten afgå, Kongl. Maj:t dock obetaget att låta med afskedet anstå, derest och så länge den pensionsberättigade

pröfvas kunna i tjensten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i samma tjänst kvarstå; samt

g) att nuvarande bergmästaren i 5:te eller vestra distriktet skall för åtnjutande af den nya aflönningen vidkännas årligt afdrag å lönen af 700 kronor, motsvarande den beräknade afkastningen af den åt honom upplåta kronojorden, hvilken efter hans afgang från tjensten skall till statsverket indragas;

och *dels* medgifvit, att det å sjetten hufvudtiteln uppförda ordinarie anslaget till »Kommerskollegium», hvart anslaget till bergsstaten ingår, höjes med 4,500 kronor, eller från 76,400 kronor till 80,900 kronor.»

2:o.

Under anslagstiteln »Rikets allmänna kartverk» hade Kongl. Maj:t föreslagit: att Riksdagen måtte

dels godkänna hvad uti punkterna 8—10 i statsrådsprotokollet under detta anslag ifrågasatts, beträffande aflöningsförmåner för kartverkspersonalen;

dels medgifva, att det för rikets ekonomiska kartverk å ordinarie stat anvisade anslag å 6,600 kronor måtte från och med år 1886 utgå till rikets allmänna kartverk och följaktligen anslaget titel i öfverensstämmelse dermed ändras;

dels ock, utöfver nämnda anslag, å sjetten hufvudtiteln på extra stat för år 1886 anvisa till fortsatt bearbetande af rikets allmänna kartverk 184,000 kronor; varande de punkter i statsrådsprotokollet, i hvilka de bestämmelser beträffande aflöningsförmåner för kartverkspersonalen ifrågasatts, hvilka Kongl. Maj:t begärt skola af Riksdagen godkännas, af följande innehåll:

den 8:de punkten: att arfvode till kartograf bestämmes till 1,500 kronor med fyra ålderstillägg å 500 kronor, hvilka utgå efter respektive 5, 10, 15 och 20 års väl vitsordad tjänstgöring, med rätt för nuvarande kartografer vid ekonomiska kartverket, hvilka öfvergå till generalstabens topografiska afdelning, att i fråga om ålderstillägg räkna sig till godo den tid de tjänstgjort vid det ekonomiska kartverket;

den 9:de punkten: att den officer, som förordnas att handhafva närmaste ledningen af de ekonomiska kartarbetenas utförande, må tilldelas ett årligt arfvode af 1,000 kronor, och att årliga arfvoden, hvartdera till ett belopp af 500 kronor, tilldelas de kartografer, högst trenne, hvilka förordnas att biträda vid kartarbetenas öfvervakande och ledning; och

den 10:de punkten: att arfvodena för öfrig civil personal, såsom gravörer m. fl. — hvilkas aflöningsförmåner delvis måste grundas på

beting — äfvensom storleken af de dagaflöningar och reseersättningar, hvilka skola utgå för arbete å fältet, af Kongl. Maj:t, uppå förslag af afdelningschefen vid generalstabens topografiska afdelning såsom kartverkschef, bestämmas.

Med anledning af denna Kongl. Maj:ts framställning hade Utskottet i *punkten 4:o* hemställt:

att Riksdagen måtte

A) medgifva:

a) att arfvode till kartograf bestämdes till 1,500 kronor med tre ålderstillägg å 500 kronor, hvilka skulle utgå efter respektive 5, 10 och 15 års väl vitsordad tjenstgöring, med rätt för nuvarande kartografer vid ekonomiska kartverket, hvilka öfverginge till generalstabens topografiska afdelning, att i fråga om ålderstillägg räkna sig till goda den tid de tjenstgjort vid ekonomiska kartverket;

b) att den officer, som förordnades att handhafva närmaste ledningen af de ekonomiska kartarbetenas utförande, finge tilldelas ett årligt arfvode af 1,000 kronor, och att årliga arfvoden, hvarterda till ett belopp af 500 kronor, tilldelades de kartografer, högst trenne, hvilka förordnades att biträda vid kartarbetenas öfvervakande och ledning; samt

c) att arfvodena för öfrig civil personal, såsom gravörer m. fl. — hvilkas aflöningsförmåner delvis måste grundas på beting — äfvensom storleken af de reseersättningar, hvilka borde utgå för arbete å fältet, finge af Kongl. Maj:t, uppå förslag af afdelningschefen vid generalstabens topografiska afdelning såsom kartverkschef, bestämmas, samt dagaflöningen under tiden för arbetet på fältet till ordinarie och extra kartografer utgå med 4 kronor 50 öre;

B) medgifva, att det för rikets ekonomiska kartverk å ordinarie stat anvisade anslag å 6,000 kronor finge från och med år 1886 utgå till rikets allmänna kartverk, och följaktligen anslaget titel i öfverensstämmelse dermed ändras; och

C) utöfver nämnda anslag å sjetta hufvudtiteln på extra stat för år 1886 anvisa till fortsatt bearbetande af rikets allmänna kartverk 184,000 kronor.

*Första Kammar*en har bifallit denna Utskottets hemställan, men *Andra Kammar*en åter har, med afslag å så väl Kongl. Maj:ts som Utskottets förslag, *dels* beslutit, att det för rikets ekonomiska kartverk å ordinarie stat uppförda anslag å 6,000 kronor må jemväl för år 1886 anvisas; *dels* ock utöfver nämnda anslag på extra stat för år 1886 beviljat till fortsättande af de ekonomisk-geografiska kartarbetena i Norrbottens län 31,000 kronor och för de ekonomiska kartarbetena i

öfriga delar af riket 45,000 kronor, eller tillsammans 76,000 kronor, äfvensom medgifvit, att möjligen uppstående behållningar å båda anslagen må användas äfven för bestridande af utgifter för det topografiska kartverket.

För frågans afgörande genom omröstning får Utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Riksdagen

dels medgifver

a) *att* arfvode till kartograf bestämmes till 1,500 kronor, med tre ålderstillägg å 500 kronor, hvilka utgå efter respektive 5, 10 och 15 års väl vitsordad tjenstgöring, med rätt för nuvarande kartografer vid ekonomiska kartverket, hvilka öfvergå till generalstabens topografiska afdelning, att i fråga om ålderstillägg räkna sig till godo den tid de tjenstgjort vid ekonomiska kartverket;

b) *att* den officer, som förordnas att handhafva närmaste ledningen af de ekonomiska kartarbetenas utförande, må tilldelas ett årligt arfvode af 1,000 kronor, och att årliga arfvoden, hvartdera till ett belopp af 500 kronor, tilldelas de kartografer, högst trenne, hvilka förordnas att biträda vid kartarbetenas öfvervakande och ledning; samt

c) *att* arfvodena för öfrig civil personal, såsom gravörer m. fl. — hvilkas aflöningsförmåner delvis måste grundas på beting — äfvensom storleken af de reseersättningar, hvilka skola utgå för arbete å fältet, må af Kongl. Maj:t, uppå förslag af afdelningschefen vid generalstabens topografiska afdelning såsom kartverkschef, bestämmas, samt dagaflöningen under tiden för arbetet på fältet till ordinarie och extra kartografer utgå med 4 kronor 50 öre;

dels medgifver att det för rikets ekonomiska kartverk å ordinarie stat anvisade anslag å 6,000 kronor må från och med år 1886 utgå till rikets allmänna kartverk, och följaktligen anslaget titel i öfverensstämmelse dermed ändras;

och *dels* utöfver nämnda anslag å sjetta hufvudtiteln på extra stat för år 1886 anvisar till fortsatt bearbetande af rikets allmänna kartverk 184,000 kronor; röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen *dels* beslutit, att det för rikets ekonomiska kartverk å ordinarie stat uppförda anslag å 6,000 kronor må jemväl för år 1886 anvisas; *dels* ock utöfver nämnda anslag på extra stat för år 1886 beviljat till fortsättande af de ekonomisk-geografiska kartarbetena i Norrbottens län 31,000 kronor och för de ekonomiska kartarbetena i öfriga delar af riket 45,000 kronor, eller tillsammans 76,000 kronor, äfvensom medgifvit, att möjligen uppstående behållningar å båda anslagen må användas äfven för bestridande af utgifter för det topografiska kartverket.»

3:o.

Under anslagstiteln »Landtmäteristaten» hade Kongl. Maj:t föreslagit, att under förutsättning att Riksdagen bifölle hvad beträffande rikets allmänna kartverk föresloges, från anslaget till landtmäteristaten måtte uteslutas 23 andre landtmätarelöner, hvilka uppginge till sammanlagdt 20,700 kronor, samt att följaktligen anslagets slutsumma måtte nedsättas från 108,800 kronor till 88,100 kronor.

Utskottet, som i punkten 4:o af förevarande utlåtande afgifvit yttrande öfver Kongl. Maj:ts förslag beträffande kartverket, hade i *punkten 5:o*, under förutsättning att Utskottets i punkten 4:o gjorda hemställan rörande det allmänna kartverket blefve af Riksdagen bifallen, hemställt, att från anslaget till landtmäteristaten måtte uteslutas 23 andre landtmätarelöner, uppgående till sammanlagdt 20,700 kronor, samt att följaktligen anslagets slutsumma måtte nedsättas från 108,800 kronor till 88,100 kronor.

Denna Utskottets hemställan är af *Första Kammar*en bifallen, men *Andra Kammar*en har beslutit, att anslaget till landtmäteristaten skulle uppföras till oförändradt belopp 108,800 kronor.

Då denna fråga sammanhänger med den under nästföregående punkt omhandlade och således är beroende af den utgång denna sistnämnda fråga vid gemensam omröstning erhåller, föranlåtes Utskottet hemställa,

att frågan om det belopp, hvarmed anslaget till landtmäteristaten bör i riksstaten för år 1886 uppföras, må anses afgjord genom utgången af den i punkten 2:o af detta memorial föreslagna gemensamma omröstningen, så att detta anslag skall, om vid denna omröstning Ja vinner, nedsättas till 88,100 kronor, men, om Nej vinner, bibehållas med oförändradt belopp 108,800 kronor.

4:o.

Till anordnande af en allmän skandinavisk industriutställning i Stockholm under år 1886 hade Kongl. Maj:t föreslagit, att ett belopp af 250,000 kronor måtte på extra stat för samma år anvisas och ställas till Kongl. Maj:ts förfogande.

Med anledning af denna framställning hade Utskottet i punkten 38:o hemställt, att Riksdagen måtte på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts förevarande framställning att Riksdagen, för anordnande under år 1886 af en allmän skandinavisk industriutställning i Stockholm, på extra stat för samma år stälde till Kongl. Maj:ts förfogande — oberäknadt de 200,000 kronor, som Kongl. Maj:t ansett kunna beredas ur vissa allmänna fonder — ett belopp af 200,000 kronor; dock under vilkor dels att utöfver sålunda nämnda statsmedel ytterligare sådana icke finge för utställningen användas och dels att antingen Stockholms stad, mot rättighet att till ledamöter i utställningens styrelse invälja två personer, eller ock enskilde personer tillsköte 200,000 kronor samt derjemte, med befrielse derifrån för staten, öfvertoge ansvaret för betalningen af alla de medel, som för utställningen kunde komma att erfordras i tillskott utöfver hvad som blifvit beräknadt.

Första Kammaran har bifallit det förslag, som innefattas i den af Herr Grefve Sparre m. fl. mot punkten afgifna reservation, i hvilken yrkats:

att Riksdagen måtte på det sätt bifalla Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen, till anordnande af en allmän skandinavisk industriutställning i Stockholm under år 1886, på extra stat för samma år anvisade ett belopp för en gång af 200,000 kronor.

Andra Kammaran har afslagit så väl hvad Kongl. Maj:t som Stats-Utskottet i förevarande hänseende hemställt; och, då denna fråga bör genom omröstning afgöras, får Utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Riksdagen på det sätt bifaller Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen, till anordnande af en allmän skandinavisk industriutställning i Stockholm under år 1886, på extra stat för samma år anvisar ett belopp för en gång af 200,000 kronor; röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen afslagit så väl hvad Kongl. Maj:t som hvad Stats-Utskottet i förevarande hänseende hemstält.»

Stockholm den 12 Mars 1885.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.